

[Undervisningsministeren]

lativt sent ud, har man sagt for i år, at selve den konkrete ansøgning ikke behøvede at være inde 1. december, men først på en senere dato, som jeg ikke kan huske på stående fod. Men jeg kan sige, at det er tanken fremover at opretholde datoen 1. december. Det er nødvendigt at have en forholdsvis tidlig dato, for forslagene skal jo vurderes i direktoratet.

Det tredje spørgsmål drejede sig om kriterierne for forsøg. Det, direktoratet skal sikre sig, er, at det er forsøg, der anses for mulige at gennemføre, at de er tilstrækkeligt velbearbejdede, og endvidere, at de ikke er identiske med forsøg, der er lavet utallige gange før, altså at der er noget nyt i det, at der virkelig skal være tale om forsøg og ikke om en velbearbejdet problematik.

Det sidste spørgsmål, hr. Alfred Hansen rejser, går ud på, om ministeriet har tilskyndet til forsøg. Jeg vil umiddelbart sige nej, men hvis hr. Alfred Hansen mener, at det, at man skriver ud og gør opmærksom på, at nu er der altså mulighed for at lave forsøg i praktik, er en tilskyndelse til forsøg, ja, så har man gjort det. En sådan skrivelse er en opfølgning af folketingsbeslutningen fra sidste forsommer. Men det er ikke sådan, at vi går ud og siger underhånden, at nu skal vi have lavet et forsøg dér eller dér eller i det eller det.

Så var hr. Alfred Hansen inde på nogle vurderinger af valgmuligheder; hr. Alfred Hansen anså valgmuligheder for at være noget meget værdifuldt, og som begrundelse for det henviste han til folkeskoleloven. Den argumentation vil jeg stille mig meget tvivlende over for, for netop tilvalgsfagssystemet i folkeskolen viser jo, at valgene let kan blive noget overordentlig fiktivt noget. En elev i 9. klasse, som vil tage tysk, fordi vedkommende ikke har afgjort, hvilken vej der skal gås, om det skal være en faglig uddannelse eller en gymnasial uddannelse, vil have to timer tilovers til 13-14 fag, hvoraf adskillige kræver mere end to timer ugentligt. Det er et meget dyrt system, og det er fiktivt, fordi det indgyder eleverne en fornemmelse af at have nogle valgmuligheder, som de rent faktisk ikke har. Jeg har også en fornemmelse af for gymnasieskolen, at vores grenvalgssystem er blevet meget differentieret, og jeg synes nok, man kan stille sig spørgsmålet – og jeg har heller ikke svaret på det spørgsmål, så jeg synes,

det er rimeligt at stille det – om dette meget differentierede grenvalg i gymnasiet egentlig er så lyksaligt, som man troede, dengang man indførte det.

Så konstaterede hr. Alfred Hansen til sidst – og det synes jeg var en pudsighed – at der ikke var flertal for mine reformplaner. Her bliver jeg på den ene side skældt ud for, at jeg har været helt lukket og ikke været til at få ud af busken, ikke ville svare på noget som helst og slet ikke havde nogen ideer, og så kan hr. Alfred Hansen som den sidste ordfører konkludere, at der ikke var flertal for mine planer. Jeg kan næsten ikke andet end ryste på hovedet og give udtryk for, hvad jeg har sagt før, nemlig at jeg for mit vedkommende i hvert fald ikke vil drage konklusioner, før jeg synes, jeg har et rimeligt grundlag at gøre det på, og det synes jeg ikke jeg har med hensyn til gymnasiets fremtid for nærværende. Jeg har i hvert fald brug for mere viden, mere oplysning og mere erfaring om, hvad der fungerer godt og hvad der ikke fungerer godt i en række af de forsøg, der er lagt op til.

Til slut vil jeg sige, at jeg har noteret mig en lang række af de synspunkter, der er kommet frem her, herunder også hr. Steen Folkes synspunkter med hensyn til elevdemokratiet. Nogle af disse synspunkter er jeg enig i, andre er jeg – hvad der ikke vil overraske nogen i denne sal – relativt meget uenig i, men det er for så vidt ikke for mig det afgørende. Det, som for mig på indeværende tidspunkt er vigtigt, er, at disse synspunkter er kommet frem, og jeg vil ved denne lejlighed udtrykke et ønske om, at vi vil høre disse synspunkter og andre synspunkter – gerne også lidt mere nuancerede end i hvert fald nogle af dem, der kom frem her i dag – i de kommende års debat, for den debat vil vi have brug for, hvis der skal komme noget konstruktivt ud af den, ivrig deltagelse og åbenhed som en forudsætning for, at vi på et givet tidspunkt kan få en afbalanceret stillingtagen til en løsning af de problemer, der jo vitterlig eksisterer i vores nuværende gymnasium.

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne indledningsvis takke de ordførere – og det er vist efterhånden langt de fleste – som har anset debatten for at være et